

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 103.

Vydána dne 5. prosince 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (287. a 288.) 287. Nařízení o dani z vystěhování. — 288. Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a ostatním územím Německé říše.

287.

Vládní nařízení ze dne 23. listopadu 1939 o dani z vystěhování.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Dani z vystěhování jsou podrobeny:

1. osoby, které byly dne 28. února 1939 česko-slovenskými státními občany;

2. osoby, které byly dne 31. března 1931 německými státními příslušníky nebo 1. ledna 1938 rakouskými spolkovými občany, a osoby, které se staly německými státními příslušníky zákonem o opětném spojení sudetoněmeckých území s Německou říší ze dne 21. listopadu 1938 (Říšský zák. I., str. 1641) ve spojení se smlouvou mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o otázkách státního občanství a opce (č. 300/1938 Sb. z. a n.);

3. osoby, které měly česko-slovenské státní občanství a nestaly se ani podle smlouvy mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o otázkách státního občanství a opce (č. 300/1938 Sb. z. a n.) německými státními příslušníky ani podle výnosu Vůdce a říšského kancléře ze dne 16. března 1939 o Protektorátu Čechy a Morava (č. 75/1939 Sb.) německými státními příslušníky nebo státními příslušníky Protektorátu Čechy a Morava;

4. osoby, které v době vystěhování nemohou prokázat žádné státní občanství,

jestliže se tyto osoby po 14. březnu 1939 vystěhovaly nebo vystěhují z území nynějšího Protektorátu Čechy a Morava (dále jen Protektorát) jinam než na území říše Německé.

§ 2.

Od daně jsou osvobozeny:

a) Osoby osvobozené od daně důchodové podle § 2, č. 2 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 17. prosince 1927, č. 180 Sb. z. a n., ze dne 27. listopadu 1930, č. 167 Sb. z. a n., ze dne 2. července 1936, č. 226 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 22. prosince 1938, č. 393 Sb. z. a n. (dále jen zákon o přímých daních).

b) Osoby, jimž ministerstvo financí vydá podle volného uvážení potvrzení, že jejich vystěhování se stalo nebo děje v zájmu Protektorátu nebo z vážných důvodů národohospodářských. O toto potvrzení nutno požádati do 30 dnů ode dne vyhlášení tohoto nařízení nebo nejpozději 30 dnů před vystěhováním, dojde-li k němu po vyhlášení tohoto nařízení.

c) Osoby, jejichž jmění podrobené dani v den vzniku daňové povinnosti (§ 8) včetně přípočtů podle § 4, odst. 1 nepřevyšovalo částku 200.000 K a u nichž mimo to dani podrobený důchod nepřevyšoval ani v berním roce 1938 ani v některém pozdějším berním roce částku 140.000 K. Jestliže jmění hlavy rodiny spolu se jměním příslušníků rodiny, kteří jsou společně zdaňováni daní důchodovou (§ 5, odst. 2 zákona o přímých daních), převyšuje částku 200.000 K, neplatí osvobození podle tohoto ustanovení pro žádnou z jmenovaných osob, i když jmění náležející

jedné z nich samo o sobě nepřevyšuje částku 200.000 K. Jestliže dani z vystěhování podléhá jen příslušník rodiny, je základem pro výpočet daně jen část jmění, z celkového jmění na něho připadající.

§ 3.

Dani jest podrobena veškeré jmění movité i nemovité, ať je kdekoliv. Jměním jest soubor předmětů a práv majetkových po srážce dluhů a břemen, pokud záleží v penězích anebo mají hodnotu penězi ocenitelnou.

§ 4.

(1) Do jmění podrobeného dani započítávají se i dary, jež poplatník (§ 1) po 14. březnu 1939 poskytl, jestliže přesahují úhrnem částku 10.000 K. Takto započítané dary vyloučí se pro účel daně ze jmění nabyvatelova.

(2) Ministerstvo financí se zmocňuje, aby od započítání osvobodilo dary k účelům vědeckým, vyučovacím, dobročinným, lidumilným a obecně prospěšným.

§ 5.

Dani nejsou podrobena:

a) práva, z nichž plynou všeliké odpočinkové a zaopatřovací požitky podle § 11, odst. 1, č. 4 zákona o přímých daních, jakož i veškeré renty, které jsou přímým plněním za konané služby (§ 172, odst. 2, č. 5 zákona o přímých daních);

b) dosud nesplatné nároky ze životních pojištění, znějících na kapitál menší než 50.000 K, ze životních pojištění, znějících na důchod menší než 3.000 K ročně, dále z veškerých pojištění, sjednaných na podkladě zákonné povinnosti, pak z pojištění sjednaných s ústavy, zřízenými podle písm. E nařízení ze dne 5. března 1896, č. 31 ř. z., o zakládání, zařízení a hospodaření pojišťoven, a konečně z veškerých pojištění, sjednaných se Zemským pojišťovacím fondem.

§ 6.

Pro ocenění jmění jest rozhodnou obecná (prodejní) cena. Jak se tato cena zjistí a jak se prokazují dluhy a břemena, stanoví vládní nařízení.

§ 7.

Daň činí 25% z čisté hodnoty jmění podrobeného dani ke dni vzniku daňové povinnosti

(§ 8). Není-li základ daně dělitelný stem, zaokrouhlí se dolů na nejbližší stem dělitelnou částku.

§ 8.

Daňová povinnost vzniká:

a) pro poplatníky, kteří se vystěhovali před účinností tohoto nařízení, dnem, kdy toto nařízení nabylo účinnosti;

b) pro poplatníky, kteří se vystěhují za účinnosti tohoto nařízení, dnem vystěhování.

§ 9.

Daň vyměří — s výjimkou stanovenou v § 11, odst. 4 a v § 12, odst. 2 — berní správa, v jejímž obvodu měl nebo má poplatník poslední bydliště nebo pobyt.

§ 10.

Každá osoba, která jest podrobena podle § 1 dani z vystěhování, je povinna podati písemné přiznání k dani u příslušné berní správy podle vzorce vydaného ministerstvem financí, a to:

a) vznikla-li její daňová povinnost v den počátku účinnosti tohoto nařízení, do 30 dnů po jeho účinnosti;

b) vznikne-li její daňová povinnost za účinnosti tohoto nařízení, nejpozději do 30 dnů před vystěhováním. Tuto lhůtu může berní správa na žádost zkrátiti.

§ 11.

(1) V přiznání jest uvéstí jmění podrobené dani, odděleně podle jednotlivých druhů (majetek pozemkový, majetek domovní, jmění výdělečné, jmění jinaké, zvláště kapitálové a předměty osobní potřeby) s udáním veškerých pro ocenění rozhodných poměrů, okolností a skutečností, jakož i s udáním obecné (prodejní) ceny.

(2) Jestliže hodnota přiznaného jmění nepřevyšuje částku 200.000 K, jest v přiznání uvéstí též hodnotu jmění osob, s nimiž je nebo by měla býti osoba přiznání podávající společně zdaňována dani důchodovou (§ 5, odst. 2 zákona o přímých daních).

(3) Přiznání buď podepsáno a doloženo ubezpečením, že jest sepsáno podle nejlepšího vědomí a svědomí. K přiznání jest připojiti doklady uvedené ve vzorci přiznání.

(4) Jmění, které poplatník ve svém přiznání neuvedl, propadá ve prospěch Protektorátu, porušil-li tím poplatník povinnost sepsati při-

znání podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. O propadnutí jmění zpraví poplatníka berní správa zvláštním výměrem, z něhož lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice, který rozhodne s konečnou platností.

(5) Propadnutím přechází vlastnické právo k nepřiznanému jmění s dosavadního vlastníka na Protektorát s účinností ode dne, kdy poplatník byl berní správou o propadnutí zpraven. Propadnutí jmění zapíše se na návrh finanční prokuratury ve veřejných knihách.

(6) Protektorát ručí za dluhy vázající na propadlých věcech a právech do výše prodejní ceny propadlých věcí a práv. Práva k propadlým předmětům zůstávají nedotčena.

(7) V případě předlužení zahájí se na návrh finanční prokuratury nebo některého věřitele na propadlé jmění konkursní řízení podle ustanovení konkursního řádu. K jmenování správce konkursní podstaty je však třeba souhlasu finanční prokuratury. Finanční prokuratura může žádati též, aby správce konkursní podstaty byl odvolán a jmenován nový správce. Soud je povinen tomuto dožádání vyhovět.

§ 12.

(1) Současně s podáním přiznání jest poplatník povinen zapraviti bernímu úřadu, jež určí ministr financí, daň připadající na přiznanou čistou hodnotu jmění.

(2) Byla-li daň zapravena včas a správným penízem, nebude vydán platební výměr, leda že by poplatník o něj požádal.

§ 13.

(1) Nepodal-li poplatník přiznání vůbec nebo včas, nebo nebyla-li daň zapravena včas nebo správným penízem, nebo neodpovídá-li hodnota jmění uvedeného v přiznání skutečné hodnotě tohoto jmění, vyměří se daň platebním výměrem.

(2) Z vyměření daně lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice, který o odvolání rozhodne s konečnou platností.

§ 14.

Poplatník jest povinen zaplatiti daň, nebyla-li tato již splatna podle § 12, nebo rozdíl mezi částkou daně, kterou si sám vypočetl a zapravil, a mezi částkou vyměřenou platebním výměrem, do 30 dnů po doručení platebního výměru.

§ 15.

Nebyla-li daň včas nebo správným penízem zapravena, jest poplatník povinen platiti za každý po dni splatnosti (§§ 12 a 14) následující měsíc, třeba jen začatý, poplatek z prodlení ve výši 1% dlužné částky.

§ 16.

(1) Poplatníku, který nezplatí daň s poplatkem z prodlení ani do 60 dnů po vzniku daňové povinnosti nebo do 30 dnů po dni splatnosti, nastala-li tato později (§ 14), uloží berní správa bez dalšího řízení peněžitou pokutu až do výše čtyřnásobku nezaplacené daně a mimo to může mu uložit trest vězení od čtrnácti dnů do jednoho roku. K uložení trestu nedojde, prokáže-li poplatník, že ho nestíhá zavinění. Do uloženého trestu lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice, který rozhodne s konečnou platností.

(2) Kdo ve věci vlastní daně anebo jako zástupce nebo zmocněnec v rozporu s informací stranou mu danou v přiznání, v odpovědi na dotaz finančního úřadu, v opravném prostředku nebo v jakémkoliv jiném podání k finančnímu úřadu něco nesprávného uvede nebo potvrdí nebo zatají něco, co jest povinen uvést, nebo do stanovené lhůty nepodá přiznání, je-li takové jednání nebo opominutí způsobilé vyměření zákonné daně zmařiti nebo přivoditi vyměření menší než zákonné daně, bude potrestán podle stupně viny (§§ 186, 187 a 188 zákona o přímých daních) peněžitou pokutou až do výše desetinásobku daně, o kterou Protektorát byl nebo mohl býti zkrácen; mimo to může býti potrestán vězením od čtrnácti dnů do dvou let. Příslušnost ke stíhání trestných činů, uvedených v tomto odstavci, se řídí ustanovením § 210 zákona o přímých daních s tou odchylkou, že nalézací a odvolací senáty nejsou v těchto případech příslušné.

§ 17.

(1) V případech uvedených v § 16 může berní správa také obstativiti všechno poplatníkově jmění v tuzemsku. Obstativo může býti jen jmění poplatníkově, ne však jmění jeho dědiců, i když tito ručí za daň. Obstativo jmění, nařízené za života poplatníkově, má však účinky proti dědicům. Obstativo týká se netoliko jmění, jež měl poplatník v den vyhlášení obstativo, nýbrž i jmění, jehož později snad nabude.

(2) Obstativem ztrácí vlastník věci nebo

ten, komu patří obstavené právo, oprávnění věci nebo právem nakládati.

(3) U nemovitostí a knihovních práv znamená se obstavení na návrh finanční prokuratury ve veřejných knihách. Poznámka má ten účinek, že zápisy, jimiž se obstavené právo postupuje, zatěžuje, omezuje nebo zrušuje, mohou být povoleny jen se souhlasem úřadu, který obstavení nařídil.

(4) Obstavené jmění jest jistotou za daň, peněžitou pokutu, poplatek z prodlení a útraty řízení. Peněžitá pokuta a útraty řízení mohou být tímto způsobem zajištěny i tehdy, nebyl-li trest dosud uložen. Zajištění vztahuje se také na poplatek z prodlení za budoucí dobu. Obstavení jest zrušiti, jakmile jeho důvod odpadl.

§ 18.

(1) Berní správa vyhlásí obstavení v Úředním listě. Vzorec vyhlášky stanoví vládní nařízení. Zvláštního zpravení poplatníka není třeba. Vyhlášením nabývá obstavení účinnosti.

(2) Týmž způsobem vyhlásí se zrušení obstavení.

(3) Náklady uveřejnění hradí poplatník.

(4) Proti obstavení lze podati odvolání k finančnímu úřadu II. stolice, který rozhodne s konečnou platností. Odvolání nemá odkládacího účinku.

§ 19.

(1) Jestliže po vyhlášení obstavení osoba fyzická nebo nefyzická, jež bydlí na území Protektorátu nebo zde pobývá, nebo zde má sídlo (zastupitelství) nebo pozemkový majetek, koná poplatníku nějaké plnění, jest proti Protektorátu prosta svého závazku jen tehdy, jestliže prokáže, že v době plnění o obstavení beze své viny nevěděla. Jednání zástupce (zmocněnce) zmíněných osob posuzuje se v tomto případě stejně jako jednání uvedených osob.

(2) Vymáhání nároků Protektorátu podle odstavce 1 se děje podle ustanovení §§ 343 a následujících zákona o přímých daních.

(3) Právní jednání, uzavřená po 14. březnu 1939 a před vyhlášením obstavení, mohou být berní správou prohlášena za bezúčinná.

(4) Z rozhodnutí berní správy ve věcech podle odstavce 1 a 3 lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice, který rozhodne s konečnou platností. Řádným soudům nepřisluší v těchto věcech rozhodovati.

§ 20.

(1) Za daň ručí:

a) manželé navzájem celým svým jměním, podléhají-li oba dani;

b) všichni, kdož po 14. březnu 1939 byli poplatníkem obohacení tím, že nabyli buď bezplatně, nebo bez přiměřeného protiplnění jmění podrobené zásadně dani, jestliže jeho hodnota přesahovala 10.000 K; tyto osoby ručí však jen za část daně, poměrně připadající na hodnotu převedeného jmění. Dokáže-li nabyvatel, že zmíněné jmění bezelstně spotřeboval, může být ručení omezeno na obohacení ještě zbývající.

(2) Zaplatí-li podle ustanovení předcházejícího odstavce daň některá z ručících osob, přísluší jí právo postihu proti ostatním zúčastněným osobám co do poměrné části zaplacené daně.

§ 21.

Ručení uplatní se platební výzvou berní správy, z které lze se odvolati jak co do přípustnosti ručení, tak co do celkového výpočtu vymáhaných částek k finančnímu úřadu II. stolice, jenž rozhodne s konečnou platností. Odvolání nemá odkládacího účinku.

§ 22.

Jestliže poplatník nezaplatil daň, peněžitou pokutu, poplatek z prodlení a útraty řízení ani do 6 měsíců po uveřejnění vyhlášky o obstavení a nabylo-li obstavení právní mocí, propadá obstavené jmění ve prospěch Protektorátu až do celkové výše pohledávky Protektorátu.

§ 23.

Úřední spisy, týkající se této daně, možno doručiti všude, kde doručovatel zastihne příjemce. Není je však třeba doručovati do vlastních rukou. Nemůže-li být spis doručen ani náhradnímu příjemci, uloží se, doručuje-li se poštou, u poštovního úřadu, jinak u obecního úřadu. Uložení spisů má ihned účinek doručení. Osobám, jichž bydliště nebo pobyt nejsou známy, doručí se spis veřejnou vyhláškou na úřední tabuli úřadu, který spis vydal, a doručení platí za vykonané, když od vyhlášení na této úřední tabuli uplynuly 3 dny.

§ 24.

(1) Daň není základem jakýchkoliv přírážek.

(2) Výnos této daně plyne Protektorátu a použije se ho ku podpoře vývozu. Způsob použití určí ministr financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností.

§ 25.

Všechna majetkoprávní nařízení, jež byla vydána říší, lhostejno, o jaký zákonný podklad jsou opřena a kdy byla vydána, nejsou ustanovením tohoto nařízení dotčena a mají vždy přednost před opatřeními, jež budou učiněna podle tohoto nařízení.

§ 26.

(1) Pokud není v předchozích ustanoveních jinak uvedeno, platí pro daň z vystěhování obdobně ustanovení hlavy VIII a IX zákona o přímých daních. Odchytky v zájmu zjednodušení a urychlení řízení stanoví vládní nařízení.

(2) Ministerstvo financí může za účelem vyvarování se dvojího zdanění nebo zachování vzájemně stejného postupu s cizinou nebo provádění práva odvetného učiniti opatření odchylná se od ustanovení tohoto nařízení.

§ 27.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbývá jí dnem 31. prosince 1941; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

288.

**Vyhláška ministra financí (12)
ze dne 1. prosince 1939,**

kteřou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a ostatním územím Německé říše.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisový řád, vyhláší s účinností ode dne 1. prosince 1939 připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 27. listopadu 1939.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

**Národní banky pro Čechy a Moravu
v Praze**

**o převodu platů mezi Protektorátem Čechy a
Morava a ostatním územím Německé říše.**

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 17 devisového řádu:

A.

**Převod platů ze vzájemného
obchodu se zbožím.**

Čl. 1.

Ku provádění platů mezi Protektorátem Čechy a Morava a ostatním říšským územím slouží výhradně „Nový účet zboží“ Německé sčítovací pokladny v Berlíně u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze a stejný účet Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze u Německé sčítovací pokladny v Berlíně. Oba účty znějí na říšské marky a jsou bezúročné.

Čl. 2.

(1) Přes „Nový účet zboží“ (čl. 1) provádějí se tyto platy dlužníků z Protektorátu Čechy a Morava a z ostatního říšského území bez ohledu na jejich splatnost nebo dobu vzniku právního důvodu:

a) platy z dovozu zboží z ostatního říšského území do Protektorátu Čechy a Morava a zboží z Protektorátu Čechy a Morava do ostatního říšského území. Sem spadají obzvláště dospělé platy, zálohy, pokud jsou v obchodě obvyklé, splátky a doplatky kursových rozdílů;

b) platy ze vzájemného zušlechťovacího řízení ve mzdě;

c) platy za vedlejší výdaje, které vzniknou ze vzájemného obchodu se zbožím, a to hlavně clo, dopravné a výlohy za železniční a říční přepravu, spediční výlohy, hospodářsky odůvodněné provise, výdaje za pojištění při dopravě a pod.;

d) platy za námořní dopravné a výdaje v námořní dopravě po německých lodích přes německé přístavy a italské přístavy Terst, Fiume a Benátky, pokud nalodění zboží se stalo po 1. srpnu 1939.

(2) Za zboží z Protektorátu Čechy a Morava nebo z ostatního říšského území jest podle tohoto článku považováno zboží, které bylo ve vyvážejícím území vyrobeno, opracováno nebo zpracováno.